

Handel

Udviklingen i den danske fiskerisektor er afhængig af de internationale vilkår, for afsætning af fiskeprodukter. Handelen med fisk og skaldyr er kun i begrænset omfang påvirket af GATT/WTO's liberaliseringer, og der er ikke i øjeblikket mange initiativer for at nedsætte toldsatserne på fisk. På længere sigt må det forventes, at der vil opstå et voksende pres for lavere markedspriser på fiskeprodukter, og at tolden vil blive nedsat.

Støtteordninger

I forbindelse med oprettelsen af WTO er der i denne organisation etableret en overvågning af medlemslandenes støtteordninger for at sikre at der ikke gennem subsidier lægges hindringer i vejen for den internationale samhandel. De støtteordninger, der anvendes i Danmark, herunder EU ordninger, har et strukturelt sigte og er tilladt inden for WTO.

2.2 EU's forvaltningskompetence

EU's kompetence på fiskeriområdet følger af Romtraktatens bestemmelser. Traktaten indeholder ikke et særskilt afsnit om fiskeri, men de regler, der findes om landbruget, artiklerne 38-47, gælder også for fiskeriet.

Rammerne for den fælles fiskeripolitik er fastlagt i en række forordninger, vedtaget af Ministerrådet, som omfatter følgende hovedområder:

- Ressourcepolitikken, som indeholder principperne for udnyttelsen af de marine ressourcer i og udenfor EU-farvand og principperne for fordelingen af ressourcerne mellem medlemslandene.

- Markedspolitikken

- Struktur og støttopolitikken

EU har kompetencen til at indgå internationale aftaler på fiskeriområdet i bl.a. FN, FAO og de regionale forvaltningsorganisationer som f.eks. Den Internationale Baltiske Fiskerikommission.

2.3 Den danske forvaltningskompetence

Ressourcer

Medlemslandene har indenfor EU's fælles rammer ansvar for at påse overholdelse af de fælles fiskeriregler, og de har kompetencen til at forvalte de fangstmængder, de har fået tildelt og fastlægge regler for deres udnyttelse.

Ministeren bemyndiges i *administrationsloven* (L 482/96), til at fastsætte de regler, der er nød-

vendige for at gennemføre EU's forordninger på fiskeriområdet.

De overordnede målsætninger for den nationale reguleringspolitik er fastsat i *lov om regulering af fiskeriet* (lbk 904/93). Det fremgår her, at fangstressourcerne i videst muligt omfang skal udnyttes efter en samlet planlægning. I forbindelse hermed skal der lægges vægt på ressourcernes bevaring, ressourcernes rationelle, herunder sæsonmæssigt bedste udnyttelse samt økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn inden for fiskerierhvervet.

I loven pålægges ministeren at udarbejde retningslinjer for fiskeriets udøvelse. Loven anfører, at der bl.a. kan anvendes følgende instrumenter:

- Opdeling af de disponible fangstmængder tidsmæssigt og på farvande.
- Fordeling af fangstmængder på fartøjer.
- Fastsættelse af maksimal fisketid, antal landinger og mængder pr. landing.
- Krav om tilladelse for at kunne deltage i givne fiskerier.

Reguleringsloven stiller endvidere krav om tilladelse for at fartøjer kan registreres som erhvervsfiskerifartøjer. Herved har ministeren mulighed for at styre kapaciteten i fiskerflåden.

Lov om saltvandsfiskeri (lbk 798/93) indeholder hjemmel til en række regelsæt, der er national kompetence. Det drejer sig om fiskeriregler vedrørende især det kystnære fiskeri samt lyst- og fritidsfiskeri. Desuden drejer det sig om kravene til erhvervsfiskeristatus. Reglerne om erhvervsfiskeristatus er indført for at sikre de givne ressourcer for det erhvervmæssige fiskeri og har derfor sammenhæng med de hensyn, der varetages via reguleringsloven både for reguleringen af det udøvende fiskeri og for kapacitetsreguleringen af fiskerflåden. Hovedreglen er, at kun personer, der har 3/5 af deres personlige indtægt ved fiskeri, har ret til at drive selvstændigt fiskeri og eje fiskerifartøjer. Fiskeri kan også drives i selskabsform, når mindst 2/3 af deltagerne er erhvervsfiskere.

Reglerne for fiskeri i ferske vande findes i *lov om ferskvandsfiskeri*, (L 330/92).

Marked

Ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler for anvendelsen af EU's markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter følger af administrationsloven. Markedsordningen administreres direkte på grundlag af EU-forordningerne.